

dringsforslag, og jeg finder i alt Fald paa nærværende Tidspunkt ingen Grund til at udtale mig om de af Mindretallet stillede Ændringsforslag. Efter den sædvanlig fulgte Praksis har jeg heller ingen Anledning til at udtale mig om det Underænderingsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Vangeland (Guldbrandsen), saa meget mindre som det i Grunden betegner en Gen-tagelse af Stillingen fra i Fjor, og der da fra begge Sider blev talt tilstrækkeligt derom, saa at der ikke kan være Uklarhed hos ærede Medlemmer om Stillingen til disse Forhold. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale de Ændringsforslag, der ere stillede til dette Afsnit dels af Udvalget dels af dets Flertal.

Formanden (Sofus Høgsbro): Jeg glemte før at ophjse, at der er indløbet en Trykfejl i Ændringsforslaget Nr. 136, idet der her staar 65,210 Kr. i Stedet for 55,210 Kr.

J. Sager: Den ærede Ordfører indrømmede jo, at der i Aar er stet betydelige Nedsættelser paa de militære Budgetter imod tidligere baade paa de ordinære og de ekstraordinære, og dette kan Mindretallet kun finde medet beklageligt. Jeg skal holde mig til, hvad der blot vedrører Krigsministeriet, og atter her foreløbig overspringe § 22, hvor der kun er nogle mindre Ting, som jeg senere skal komme tilbage til. Hvad § 26 angaar, er Forholdet i Virkeligheden dette, at der i Fjor bevilgedes ekstraordinært 1,019,800 Kr., hvoraf 464,800 Kr. vare til rent militære Foranstaltninger og 555,000 Kr. til Kasernebygninger, medens der i Aar er blevet tilbage i alt 949,300, som Udvalget er enigt om, hvilket Beløb Flertallet imidlertid yderligere vil nedsætte med 131,500 Kr. Vi komme saaledes for Flertallets Vedkommende fra 1,019,800 Kr. ned til 817,800 Kr. det er et Par Hundrede Tusind Kroners Nedsættelse paa § 26 paa Krigsministeriets Budget, hvoraf ganske vist omtrent Halvparten gaar af paa Kasernebygninger, men Halvparten paa egentlig militære Foranstaltninger. En saadan Nedsættelse kan Mindretallet ikke erkende for rigtig. Hvis det vedbliver at gaa saaledes, at vi Aar for Aar nedsætte Beløbene til de militære Foranstaltninger, er det klart, at vort hele Forsvarsvæsen grundig bliver undermineret og i Tidens Løb bliver slet, derom kan der ingen Tvivl være. Alle andre Steder i Verden følger man med Tiden, selv om man beklager sig over, at der maa gøres store Anstrengelser for at følge med Tiden, men her

mener man, at man kan gaa en anden Vej og foretage betydelige Bespareser paa de militære Budgetter, medens man paa alle andre Budgetter erkender, at Befolkningens Tilvækst og Tidens Udvikling maa føre til forøgede Udgifter. Det er aabenbart Hensigten fra Flertallets Side i alt Fald relativt at nedsætte de militære Budgetter til Fordel for de andre, men det er noget, Mindretallet paa ingen Maade kan være med til. At vi ere magtesløse til at sætte vor Mening igennem, er noget andet; men vi anse Sagen for saa alvorlig, at vi ikke godvillig ville følge Flertallet. Jeg tror, at Flertallet vil erkende, at Mindretallet har strakt sig saa vidt, som det med Grund kunde ventes efter vor tidligere Holdning. Vi have foreslaet bevilget omtrent det samme Beløb, naar Udgiften til Kaserne regnes som halv militær Udgift, som blev bevilget i Fjor, hvilket efter vor Mening var saa knapt, som det paa nogen Maade kunde taale at blive. Hvad de enkelte Poster angaar, begyndte den ærede Ordfører med at omtale Departementschefen. Det forekommer mig, at medens han ellers ofte er overbevisende i sine Udtalelser, var han i sin Begrundelse af dette Spørgsmaal meget lidt overbevisende. I det mindste synes det mig saa, og jeg tror ogsaa, at helt udenforstaaende ville finde, at hans Argumentation i alt Fald i dette og andre Spørgsmaal var meget mat. At man, naar man søger en Mand til at beklæde en Departementschefspost, et af de vigtigste Embeder i Landet, vil lade det komme an paa 800 Kr. mere eller mindre, forekommer mig dog at være en særdeles uheldig Fremgangsmaade fra Statens Side. For den paagældende Embedsmand kan et saadant Beløb være af Betydning, og det vil være ganske naturligt, om han raisonnerer saaledes: Naar man ikke vil give mig de 800 Kr., jeg havde som Oberst, ønsker jeg ikke at beholde denne Post; men at man fra Statens Side vil lægge Bøgt paa et saadant Beløb, naar man ellers har fundet den rette Mand til den Plads, tror jeg ikke er stemmende med Statens virkelige Fordel. — Hvad for øvrigt Militærarbejdernes Tjenestetid angaar, da blev den jo omtalt vidtløftig i Fjor. Der er ganske vist heldigvis ikke stude nogen Soldat eller Rekrut ved disse Lejligheder, fordi man har maattet benytte uvæde Folk, det er af den Slags Ting, som kan undgaas ved stor Forsigtighed; men hvad der ikke kan undgaas, er, at Dvellerne naturligvis maa lide derved. Naar vor Hærlov er saa sparsom i Henseende til Uddannelse, kunne vi ikke se, at det er i Overensstemmelse med